

Σεράφιο - Νοέμβριος 1907

ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Ἀργύρη Ἑφταλιώτη: Παλιοὶ σκοποὶ

Νὰ συμμαζεύει κανεὶς μερικὰ λούλουδα ἀπὸ τὸ περιβόλι τῆς θύμησης, ν' ἀπολιθώνει τὸ Χρόνο στὸ τρέξιμό του, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει ἀντίληψη διαστήματος μεταξὺ δύο φαινόμενων, ἔχει μερικὲς φορὲς τόση γλύκα, ὥστε καὶ νὰ πονάμε ἀκόμα πάλι ζητάμε τὴ σπιθα πὺν σβύνεται μέσα στὴ στάχτη. Ἐνα παρόμοιο ξαναγυρισμὸ φανερώνει ὁ τίτλος τῶν «Παλιῶν Σκοπῶν» καὶ λέμε ὁ τίτλος, γιατί ἡμεῖς τουλάχιστο δὲ βρίσκουμε παρὰ νέους ρυθμοὺς μ' ἐσωτερικὴν ἐκφραστικότη. Γιὰ μᾶς οἱ Σκοποὶ τοῦ Ἑφταλιώτη εἶναι τὸ λάλημα τῆς φλογέρας τοῦ μπιστικοῦ π' ἀνεβαίνει τὰ ὄρη βαρεῖα μὲ τὴν ἀγκλίτσα του, πὺν ροβολάει τὰ καταρράγια καὶ τραγουδάει κάποιο τραγοῦδι γιὰ κάποια μπιστικὰ ὁμορφοκάμωτη σὲ πλαῖνὸ βοσκοτόπι, ἀδιάφορο ἂν οἱ μελωδίαι εἶναι δικές του ἢ ξένες. Δὲν ἀρνιέμαστε ὅτι ὁ ἦχος τῆς φλογέρας του λαθεύει κάποτε καὶ τρομάζει σὰ συλλογίζεσαι ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος τραγουδιστὴς πὺν ἔχυνε τὴν ὑπαρξὴ του σὲ χίλια κομμάτια ρυθμῶν πὺν σ' ἔκαναν νὰ τρέξεις νὰ τὰ φιλήσεις ὅλα ὅλα, ἢ σ' ἔκαναν νὰ μὴ μπορεῖς ν' ἀνασάνεις ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πάθους. Μὰ ὁ τρόμος εἶναι πρόστιγμος καὶ οἱ ἦχοι δένονται ξανά καὶ χορεύουν τὸ χορὸ τῶν ὁμορφῶν ἔργων καὶ γυρίζουνε γοργὰ-γοργὰ σὰ λαχάρια καὶ γυρίζουνε σιγὰ-σιγὰ σὰν ξειψύχισμα.